

چکیده

پژوهش حاضر با عنوان «بررسی عملکرد مدیران بیمارستانهای آموزشی شهر اصفهان در زمینه مشارکت کارکنان در تصمیم‌گیری سال ۱۳۷۹» در بیمارستانهای الزهرا، شهید چمران، شهید بهشتی، آیت الله کاشانی، فیض، نور و سید الشهدای اصفهان که عملاً فعالیتهای آموزشی داشتند انجام گرفته است. مدیران مورد مطالعه شامل رؤسا، مدیران و معاونان آنان، مدیر پرستاری، رئیس امور اداری، سرپرستان بخشهای سرپائی، بستری، تشخیصی، اتاقهای عمل و نیز کلیه مسئولین واحدهای اداری - مالی و پشتیبانی بوده‌اند.

این پژوهش یک مطالعه توصیفی-تحلیلی بوده و از نظر زمانی بصورت مقطعی انجام گرفته است. تعداد افراد مورد مطالعه ۱۹۴ نفر و داده‌ها از طریق پرسشنامه در ماههای خرداد، تیر و مرداد ۱۳۷۹ جمع‌آوری شده‌اند. بخش اول پرسشنامه شامل مشخصات عمومی مدیران یعنی جنس، سن، رده مدیریت (بالا-میانی)، واحد محل کار (پزشکی-غیرپزشکی)، مدرک تحصیلی، سابقه مدیریت و سابقه دوره آموزشی مرتبط با مدیریت می‌باشد. بخش دوم پرسشنامه شامل ۲۵ سؤال در رابطه با تصمیم‌گیری در زمینه‌های برنامه ریزی، سازماندهی، رهبری و کنترل است. پاسخ سؤالات با پنج گزینه شیوه‌های تصمیم‌گیری مشارکتی را بر اساس الگوی «ویکتور وروم» نشان می‌دهد.

یافته‌های پژوهش حاکی از آن است که عملکرد مدیران بیمارستانهای آموزشی شهر اصفهان در زمینه مشارکت کارکنان در تصمیم‌گیری به هنگام فعالیتهای مربوط به برنامه ریزی و رهبری بیشتر به سمت مدیریت مشورتی و مردم سالار متمایل است و در فعالیتهای مربوط به سازماندهی و کنترل، مدیران بیشتر بصورت خودکامه یا مصلحت خواه عمل می‌کنند. همچنین عملکرد کلی مدیران با رده مدیریت آنان ارتباط معنی‌دار آماری داشت ($p=0/013$). بدین صورت که مدیران رده بالا بیش از مدیران رده میانی کارکنان خود را در تصمیم‌گیریها مشارکت می‌دادند. اما نتایج حاصله حاکی از عدم ارتباط معنی‌دار آماری بین عملکرد مدیران مورد مطالعه در زمینه مشارکت کارکنان در تصمیم‌گیری با متغیرهای واحد محل کار (پزشکی-غیرپزشکی)، جنس، مدرک تحصیلی، سن، سابقه مدیریت و سابقه دوره آموزشی مرتبط با مدیریت می‌باشد.